

Dosarul nr. 2rac-85/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. E. Badan-Melnic)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Pruteanu, I.Țurcan, A. Panov)

ÎNCHEIERE

07 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Fructul Pasiunii”, contrasemnat de avocatul Andrei Botnari,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiunii „Transcomunicații” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Fructul Pasiunii” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 22 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 08 mai 2018, SA „Transcomunicații” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui SRL „Fructul Pasiunii” solicitând încasarea sumei de 127998,78 de lei cu titlul de datorie, a sumei de 46544,33 de lei cu titlu de penalitate, suma de 8592,52 de lei cu titlu de dobândă de întârziere, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, în data de 20 septembrie 2016 a încheiat cu SRL „Fructul Pasiunii” contractul de locațiune nr.112-112010, obiect al cărui îl constituie transmiterea în posesie și folosință a bunului numit „Hala”, cu suprafața de 476,7 mp, nivelul I și 107,6 mp, nivelul II, precum „Depozitul” cu suprafața de 176,00 mp. Dovada transmiterii bunurilor îl constituie actul de predare-primire, semnat de ambele părți în data de 25 octombrie 2016.

Totodată, a menționat că în baza pct.3.2.2. al contractului de locațiune, locatarul își asumă obligația să achite chiria pentru locațiune în quantumul și modul prevăzut de contract, însă pârâtul ignorând prevederile contractuale, cât și prevederile legale, a acumulat o datorie față în quantum de 183135,63 de lei, fapt confirmat prin actul de verificare între părți.

Reclamantul a susținut că, prin pretențiile remise pârâtului a solicitat executarea benevolă extrajudiciară a plăților restante cu avertizarea despre o eventuală intentare a unei proceduri civile în instanța de judecată cu privire la recuperarea silită a sumelor revendicate, însă pârâtul nu a reacționat.

Drept urmare a neexecutării obligației contractuale de achitare a prețului chiriei, în conformitate cu pct. 7.2. din contract, reclamantul a pretins încasarea penalității în mărime de 46544,33 de lei.

În virtutea art.619 Cod civil, pentru întârzierea obligațiile pecuniare, reclamantul a solicitat încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 8592,52 de lei,

conform calculului anexat la prezenta acțiune.

La 05 februarie 2019, în cadrul ședinței de judecată, avocatul SA „Transcomunicații”, Nina Garștea, a depus cerere de micșorare a cuantumului pretențiilor și anume în partea diminuării datoriei de bază, solicitând încasarea sumei de 89295,50 de lei cu titlu de datorie, în rest cerințele din acțiune au rămas neschimbate.

La 23 mai 2019, în cadrul ședinței de judecată, avocatul SA „Transcomunicații”, Nina Garștea, a depus cerere de micșorare a cuantumului pretențiilor, solicitând încasarea sumei de 45544,33 de lei cu titlu de penalitate, suma de 8592,52 de lei cu titlu de dobândă de întârziere, încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 5494,08 lei cu titlu de taxă de stat și suma de 4000 de lei pentru asistență juridică.

Prin hotărârea din 02 septembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de SA „Transcomunicații” și s-a încasat de la SRL „Fructul Pasiunii” în beneficiul SA „Transcomunicații” penalitatea rezultată din contractul de locațiune nr. 112-11/2010 din 20 septembrie 2016 în mărime de 3064,48 de lei, dobânda de întârziere în mărime de 516,48 de lei, suma de 3947,39 de lei pentru compensare cheltuielilor de plată a taxei de stat și suma de 2000 de lei pentru cheltuielile de asistență juridică; în rest pretențiile au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia din 22 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de SA „Transcomunicații” și s-a casat hotărârea din 02 septembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de SA „Transcomunicații” și s-a încasat de la SRL „Fructul Pasiunii” în beneficiul SA „Transcomunicații” penalitatea rezultată din contractul de locațiune nr. 112-11/2010 din 20 septembrie 2016 în mărime de 23272,00 lei, suma de 5494,00 lei cu titlu de taxă de stat, achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, suma de 1137,00 lei cu titlu de taxă de stat, achitată la depunerea cererii de apel și suma de 4000,00 lei pentru cheltuieli de asistență juridică; în rest, cererea de chemare în judecată în partea încasării dobânzii de întârziere, penalității în partea sumei exagerate, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a relevat că, instanța de fond just a reținut că deși reclamanta/apelantă și-a onorat obligațiile contractuale, pârâta/intimată SRL „Fructul Pasiunii” nu a achitat prețul chiriei și a serviciilor comunale în termenul și modul prevăzut de contract, acumulând la data sesizării instanței de judecată o datorie totală față de SA „Transcomunicații” în mărime totală de 127998,78 de lei.

În mod distinct, instanța de apel a reținut că pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond, pârâta/intimată SRL „Fructul Pasiunii” a achitat datoria integral, prezentând în acest sens facturile fiscale.

Din aceste considerente, la 23.05.2019, SA „Transcomunicații” a solicitat achitarea de către SRL „Fructul Pasiunii”, a penalității în sumă de 45544,33 de lei și a dobânzii de întârziere în mărime de 8594,52 de lei, conform calculului prezentat, precum și compensarea cheltuielilor de judecată suportate.

Referitor la cerința restituirii penalităților în sumă de 45544,33 de lei, instanța considerat că urmează a fi admisă parțial din următoarele considerente.

Citând prevederile art.624 Cod Civil al RM (în redacția de până la 01.03.2019),

art.625 Cod Civil al RM (în redacția de până la 01.03.2019), instanța de apel la acest compartiment, a constatat că instanța de fond corect a concluzionat că urmează a fi încasată de la SRL „Fructul Pasiunii”, în beneficiul SA „Transcomunicații”, penalitatea rezultată din contractul de locațiune nr. 112-11/2010 din 20 septembrie 2016, însă eronat a calculat-o doar din suma chiriei, fără a ține cont de faptul că, intimatul abuziv nu a achitat serviciile comunale.

Instanța de apel a considerat că instanța urma să extindă interpretarea normelor de drept material, în contextul clauzei penale solicitate în acțiunea civilă, care constituie un prejudiciu material, format în urma achitării de către apelant, a serviciilor comunale, consumate de intimat, deși, contractul prevede obligația viceversa a intimatului.

Totodată, a relevat că punctul 7.2 din contract, stipulează că pentru fiecare zi de întârziere a achitării chiriei pentru bunurile închiriate, locatarul va achita locatorului o penalitate în mărime de 0,2 % din suma datorată. Reclamantul/apelant a solicitat o sumă de 45544,33 de lei, instanța de apel a considerat această sumă exagerată, ce urmează a fi micșorată, astfel această cerință urmează a fi admisă parțial și încasat de la pârât clauza penală în sumă de 23272,00 de lei, deoarece suma stabilită de 0,2% pentru fiecare zi de întârziere, este exagerată, astfel instanța de apel va micșora penalitatea la 0,1 %, în rest se va respinge.

Conform art. 1077 alin. (1) pct. 6) Cod civil (în redacție din 01.03.2019), sunt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual și au ca obiect sau efect: 6) solicitarea de la consumatorul care nu și-a executat obligația fără justificare a unei penalități disproporționate în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligațiilor contractuale. Astfel, reclamantul/apelant SA „Transcomunicații” este în drept să solicite ori penalitatea, ori dobânda de întârziere. La caz, instanța a dispus spre încasare penalitatea în mărime de 23272,00 lei, astfel dobânda de întârziere urmează a fi respinsă.

La 12 ianuarie 2021, prin intermediul poștei (Vol.II, f.d.11), SRL „Fructul Pasiunii”, contrasemnată de avocatul Andrei Botnari, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 22 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând primirea spre examinare a cererii de recurs, admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, compensarea cheltuielilor de judecată de către intimat.

În motivarea recursului s-a invocat că decizia instanței de apel este emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material, ceea ce în mod nejustificat a dus la casarea hotărârii primei instanțe.

Totodată, a menționat că, ținând cont de faptul că atât prima instanță, cât și instanța de apel, au stabilit corect că plata serviciilor comunale nu face parte din cuantumul chiriei, penalitatea urma a fi calculată exclusiv din suma totală a datoriei la plata chiriei, pe când reclamantul a pretins penalitatea inclusiv ca efect al depășirii termenului de achitare a serviciilor comunale, iar instanța de apel a reținut acest calcul ca fiind corect.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimatului conform scrisorii de însoțire datate cu 09 februarie 2021 (Vol.II, f.d.14) și a fost recepționată la 12 februarie 2021, conform avizului de recepție (Vol.II, f.d.16).

La 12 martie 2021, prin intermediul poștei electronice (Vol.II, f.d. 21), SA „Transcomunicații”, reprezentată de avocatul Nina Garștea, a depus referință la

cererea de recurs, exprimând poziția în favoarea respingerii recursului ca inadmisibil și neîntemeiat.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 22 septembrie 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 12 ianuarie 2021, prin intermediul poștei (Vol.II, f.d.11).

Materialele cauzei atestă expedierea copieii deciziei integrale participanților la proces la 13 noiembrie 2020 prin intermediul poștei electronice (Vol.I, f.d.238-239). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Fructul Pasiunii”, contrasemnat de avocatul Andrei Botnari, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Fructul Pasiunii”, contrasemnat de avocatul Andrei Botnari, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură

civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Fructul Pasiunii”, contrasemnat de avocatul Andrei Botnari.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Fructul Pasiunii”, contrasemnat de avocatul Andrei Botnari, împotriva deciziei din 22 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat